

що зміцнило уявлення військових і розробників про місце та завдання танків у ракетно-ядерній війні. Навіть у журналі *Armor* за березень–квітень 1990 р. капітан James M. Warford у своїй статті «Стратегічний сюрприз» зробив такі висновки про значення прийняття на озброєння Радянської Армії танків Т-64: «Танк Т-64 кинув виклик танкам НАТО 1960–1970-х років і міг задавати тон на полі бою. Завдяки появі Т-64 значно підвищився потенціал Радянської Армії. Цей танк впливає на нього й сьогодні ...».

Шишкін А.
НТУ «ХП»

СИЛІКОНОВА ДОЛИНА ЯК ПРИКЛАД ПЕРСПЕКТИВ РОЗВИТКУ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ УКРАЇНИ

«Головна мета Силіконової долини – створювати технології й нав'язувати їх усьому світу», – сказав Майкл Льюїс.

В економічній конкуренції сьогодні виграють ті країни, які забезпечують умови для наукових досліджень і їх впровадження у виробництво. Першим прикладом взаємодії науки й виробництва є Силіконова долина – «мозковий центр США». Технології та продукція Силіконової долини за короткий термін змінили світ, а сама вона стала зразком для наслідування для багатьох країн у створенні наукових і технічних парків: Кембридж (Великобританія), Гренобль (Франція), Чжунгуаньцунь (Китай), Бангалор (Індія), Кремнієвий острів (Тайвань), острів Кюсю (Японія), Сколково (Росія) та ін.

І сьогодні, коли в Україні під Києвом почалося створення центру високих технологій, інноваційного парку Bionic Hill, слід проаналізувати чинники успіху Силіконової долини як прикладу для наслідування.

У Силіконовій долині працюють фахівці в галузі мікроелектроніки, нанотехнологій, комп'ютерної техніки, інформаційних систем, біології тощо, перебувають найбільші відомі в усьому світі компанії: Apple, CiscoSystems, eBay, Google, Hewlett-Packard, Intel, Microsoft, Sun Microsystems, Yahoo!, ін. Для всіх науковців діяльність цього центру новітніх технологій є зразком.

Становлення центру досліджень розпочалося в 1920-і р., коли професор Стенфордського університету Фредерік Терман, щоб забезпечити можливість працевлаштування для випускників, став підтримувати

деяких з них у прагненні заснувати компанію поблизу університету. 1951 р. вирішено здавати землю Стенфорда в оренду ІТ-компаніям. У цей час створено Стенфордський дослідний інститут. Так виник індустріальний парк, дивовижне поєднання освіти, науки, виробництва й бізнесу. У регіон перемістилися компанії Eastman Kodak, Lockheed Aerospace Co., IBM, NASA, Херох тощо.

Створення Силіконової долини було ризиковим експериментом для свого часу, однак цивілізація вже мала потребу в ривку вперед. Успіх Силіконової долини полягає в тому, що діяльність провідних науковців мала серйозну фінансову підтримку з боку держави і приватних осіб. Крім того, дослідники феномену Силіконової долини називають такі чинники успіху: вдале місце розташування, розвинена інфраструктура, потужна науково-технічна база, пільги в оподаткуванні, залучення іноземних інвестицій, підтримання малого та середнього бізнесу, дія законів про інтелектуальну власність, стабільні економічна та політична системи. Усе це мало свої плоди, і сучасний світ важко уявити без їхніх винаходів у галузі інформаційних технологій, комп'ютерної техніки, програмного забезпечення.

Сьогодні в Україні багато з названих чинників успіху Силіконової долини відсутні. Саме тому більшість представників будівельного бізнесу й ІТ-сфери, на яку в першу чергу розрахований український комплекс Bionic Hill, поки досить обережно ставляться до цього проекту та не готові коментувати його перспективи. Але є оптимісти, наприклад, Президент «СІТРОНІКС Інформаційні Технології» В. Ясинський, який вважає, що за 5–10 років цей проект можна реалізувати. В. Галасюк, перший віце-президент Bionic Hill, упевнений, що 2014 р. вдасться здати першу чергу комплексу. Він також визнає, що не можна просто взяти та скопіювати в Україні Силіконову долину або Сколково, а потрібно взяти краще з кожного парку.

Отже, повторення Силіконової долини в Україні можливе лише за умов грамотного поєднання підприємницьких здібностей, фінансування і, найважливіше, кваліфікованих інженерів із новаторськими ідеями, утіленню яких ніщо не заважатиме.

Шульга І.
НТУ «ХПІ»